

Kristine Heltberg (SF):

Jeg skal ikke tage tingets tid med at gentage hele det glimrende og oplysende materiale, der er blevet fremlagt på en så overbevisende måde både fra ministeren og af de foregående ordførere. Både med betænkning nr. 756, med en række artikler i den faglige presse og med en række artikler også i dagspressen synes det at være ganske indlysende og klart, at begge de forslag, vi skal behandle her, simpelt hen strider både mod sund fornuft, mod gode erfaringer, mod det, der videnskabeligt er blevet fremført, og simpelt hen også imod god økonomisk sans. For lige at tage det sidste, så kan man da mere sig lidt over, at man fra fremskridtspartiets side nu åbenbart vil til at smadre tandklinikker, eller hvad det er, man vil. Man kan da ikke pludselig simpelt hen ophæve en stor offentlig tjeneste, der er arrangeret med store omkostninger.

Det forslag, som foreligger fra venstres side, synes at bygge på særdeles tynde argumenter, og jeg fatter egentlig ikke, at man overhovedet vil tage nogen af de to forslag så alvorligt, at man sender dem i udvalg og tilsiger sin indsats dér. Der er simpelt hen ikke meget at foretage sig under dette udvalgsarbejde, sagerne ligger klart nok belyst, jeg synes blot, de skal afvises.

En helt anden ting er, at man da nok kan spinde en ende over selve det emne, der er taget op af fremskridtspartiet omkring udvidelsen af børnetandplejen. Det er da ganske indlysende, at ikke blot må vi, som det fremgik ganske klart af det, der er blevet sagt af dem, der tidligere har udtalt sig om sagen herinde i dag, se at komme af med dispensationsordningerne så hurtigt, det overhovedet kan lade sig gøre, men vi skal også have udbygget den forebyggende del af tandplejen til de helt små børn. Det er ikke mindst et væsentligt socialt problem. Det er jo ganske klart, at skaderne, som forfølger børnene og de voksne resten af livet, grundlægges allerede før skolealderen, ofte allerede i den tidligste børnehvealder. Det er meget beklageligt, at man skal vente så længe med at få opfyldt det ønske, som vi jo allerede gav udtryk for på et tidligere tidspunkt, da loven blev fremført, om at få denne gruppe med. Det er meget betryggende, at man dog tilsyneladende ifølge alle de hidtil fremførte synspunkter lægger vægt

på, at denne sag skal bringes i orden som en meget vigtig forudsætning for, at den ordning, der er i gang, også kommer til at virke virkelig tilfredsstillende.

En anden gruppe, som burde komme med, er gruppen af de 16-19-årige. Jeg ved udmærket godt, hvor glimrende erfaringer man har fra de kommuner, hvor man har taget begge disse aldersklasser med ind i en eller anden form for enten forsøgsvis udbygget tilbud eller direkte opsøgende arbejde. Det er ganske klart, at det er her, manglerne ved den gældende lov er at finde, og aldeles ikke i det, der er fremført fra forslagsstillernes side, både i venstre og i fremskridtspartiet.

Jeg vil altså ikke trætte hverken med den økonomiske begrundelse for at forkaste disse to forslag eller med, at jeg synes, at selve det materiale, der ligger til grund, er så stort, at en yderligere behandling synes overflødig. Men selvfølgelig, går disse forslag i udvalg, skal vi da nok være der; jeg synes bare, det er ganske overflødigt.

Ritta Ahm (KrF):

Venstres lovforslag går ud på at inddrage den privatpraktiserende tandlæge i den kommunale tandpleje i kommuner, hvor særlige forhold gør sig gældende. Fremskridtspartiets forslag til lov om børnetandpleje går ud på helt at nedlægge de kommunale børnetandklinikker og lade tandplejen overgå til den praktiserende tandlæge.

I en tid, hvor de økonomiske ressourcer er små, kan det måske nok være meget tiltalende med en større fleksibilitet i det kommunale børnetandplejesystem for kommuner, som endnu ikke har fået udbygget deres tandklinikker, men helt at nedlægge de kommunale klinikker kan vi ikke gå med til.

Jeg vil gerne drage nogle ting frem, som jeg har taget fra noget materiale, jeg har over en undersøgelse, der har været foretaget i Vestsjællands amt i 1975. Denne undersøgelse viser, at frafaldsprocenten ved dispensationstændplejen ligger på omkring 15-20 pct., medens skoletandklinikkerne arbejder med 95-100 pct. tilslutning. Udgifterne på skoletandklinikkerne ligger pr. barn på 343 kr. om året, hvorimod udgifterne pr. barn hos den praktiserende tandlæge